Dosarul nr. 1-157/23
1-23180820-08-1-18122023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

11 martie 2024 or. Anenii Noi

Judecătoria Anenii Noi (sediul central)
Instanța de judecată constituită din:
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Ghedrovici
Grefier Liudmila Sucitu

Cu participarea:
Procurorului Mihai Nicolai
Avocata inculpatului Dina Potereanu
Inculpatului Anatolii Cebotari

examinând în ședință publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Cebotari Anatolii *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în r. *****, s. *****, cetățean al Republicii Moldova, studii medii, divorțat, angajat în cîmpul muncii, fără antecedente penale,

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.
Procedura de citare legală respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: *18 decembrie 2023 - 11 martie 2024*.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T :

Cebotari Anatolii, la data de 29.11.2023, aproximativ la orele 19:20, deținând permis de conducere, conducea mijlocul de transport de model „*****" cu numărul de înmatriculare *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa pe drumul public din s. Ţînțăreni, r-l Anenii Noi. Fiind suspectat că se află în stare de ebrietate alcoolică, a fost stopat de către colaboratorii de poliţie al IP Anenii Noi pentru a fi testat conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, în vederea determinării şi evaluării stării de ebrietate a persoanei.

Potrivit rezultatului testării alcoolscopice, de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii efectuate cu aparatul de tip „Drager Alcotest 6310", s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,36 mg/L, ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiind informat despre acest fapt la fața locului.

Astfel, acţiunile lui Cebotari Anatolii, se încadrează juridic în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: „*Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*”.

În ședința de judecată, procurorul Mihai Nicolai, inculpatul Cebotari Anatolii şi apărătorul Potereanu Dina, care acționează în interesele inculpatului, au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședința publică şi în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaște faptele invocate în rechizitoriu, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba de stat, în ședința publică, cu participarea inculpatului Cebotari Anatolii.

Conform ordinii cercetării judecătorești stabilite, inculpatul a fost audiat după prezentarea probelor acuzării.

Inculpatul Cebotari Anatolii, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că pe data de 29, luna nu își amintește, era toamna, anul 2023, seara venea de la serviciu. L-a sunat o prietenă care l-a rugat să se ducă să ia un rucsac cu haine. A fost trimis de la Chișinău la Ţînţăreni. El se afla în acel timp la lucru, finisa lucrul și a servit două pahare de vin cu colegii. L-a sunat prietena și i-a spus că rutiera nu pleacă spre Aneni, dar ajunge la Ţînţăreni, el trebuia să reușească să primească rucsacul. A plecat repede la traseu. De unde lucra, până unde locuia nu era departe. A reușit să întîmpine rutiera care pleca spre Puhoi, a reușit să ia rucsacul, a luat rucsacul și a plecat spre mașină. Mașina era parcată lângă service auto, lângă oprire la Ţînţăreni spre Anenii Noi, acolo se numește la „Pod”, a descuiat automobilul să pună rucsacul în portbagaj. După care, poliţiștii l-au văzut că el alerga spre automobil. Ei s-au întors și l-au ajuns din urmă, a fost întrebat ce face aici și dânsul le-a spus că și-a pus rucsacul în automobil și că trăiește aici la 100 metri, la chirie. El încă nu reușise să deschidă ușa la mașină, numai a închis portbagajul, la care poliţiștii l-au întrebat dacă a servit astăzi. El le-a spus că da, a spus cum este. Ei i-au propus ca să sufle să vadă câte grade sunt, la care el a spus că pentru ce să sufle, că el recunoaște că a servit, la care dumnealor au scos aparatul Drager, a fost pus și a suflat. La care cecul a fost dat la poliţie pe motiv că nu lucra aparatul și a plecat cu ei la poliţie. Dânsul cu mașina în acea seară nu a mers deloc pe motiv că, mașina o programase la service, el ziua a parcat-o acolo lângă oprire, că nu era loc în parcare, era parcată pe partea dreaptă în direcţia Anenii Noi. I-a fost adus la cunoștinţă, i s-a prezentat tichetul Drager, el a semnat și după care a plecat înapoi la Ţînţăreni. Aceasta este tot.

La întrebarea avocatului, inculpatul a menționat că el în acea seară nu s-a urcat la volanul mașinii, el numai a luat rucsacul și l-a pus în portbagaj. El nu a luat rucsacul cu el, pe motiv că el locuiește la gazdă. În acea seară, el a semnat tichetul Drager. Procesul-verbal nu i s-a adus la cunoștinţă. Dânsul a semnat acolo, dar nu i-a fost explicat pentru ce. Poliţistul nu i-a prezentat procesul verbal cu privire la contravenţie.

La întrebarea procurorului, inculpatul Cebotari Anatolii a indicat, că mașina era parcată pe partea dreaptă și luminile erau stinse. El a suflat, dar nu i-au explicat pentru ce, i-au spus repede să semnează aici, l-au luat repede. Concretizează că rutiera, la care a întâlnit rucsacul se deplasa în direcţia s. Geamăna.

La întrebarea instanţei: inculpatul a declarat, că la rutieră a ajuns pe jos, că nu era departe. Procesul-verbal cu privire la contravenţie nu l-a contestat, recunoaște că l-a semnat, dar nu i-au spus pentru ce. El a scris că este de acord cu rezultatul testului Drager pe motiv că poliţiștii i-au spus că pentru prelevarea probei cu sângele trebuie să achite, dar el nu avea bani. El de la început a recunoscut vina, el a recunoscut că a servit, dar nu că a condus.

Martorul Lungu Marin, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat că pe inculpat îl cunoaște, nu sunt rude. La data de 29.11.2023, el se afla în serviciul pe sectorul Anenii Noi, împreună cu colegul Paladi Constantin, patrulau conform dislocaţiei R2, în loc. Ţînţăreni. Au observat un automobil de model „***** *****”, farurile erau stinse, dar semnalizatorul era pornit pe partea stângă, care arăta că vrea să cotească spre direcţia Anenii Noi, ei veneau din direcţia Anenii Noi spre s. Todirești. Au trecut de mijlocul de transport, s-au deplasat încă vreo 500 metri și unde se permitea de a se întoarce, s-a întors înapoi. Conducătorul auto a așteptat până au trecut toate mașinile și după care a făcut manevra de cotire spre Anenii Noi, peste linia continuă. Dânsul continua să se deplaseze cu farurile stinse. După care ei au pornit girofarul și i-au arătat ca să se oprească pe partea dreaptă. Colegul s-a apropiat de el, a solicitat actele și a fost adus să fie întocmit proces-verbal pentru încălcarea făcută, ulterior discutând cu dânsul, s-a simţit miros de alcool și i s-a cerut de a face testul Drager. Rezultatul testului era peste 0.30 mg/l în aerul expirat, după care s-a început procedura documentării, i s-a propus de a face testul de sânge, spunând că este de acord cu testul Drager.

La întrebarea procurorului, martorul a indicat, că persoana a fost de acord de a face testul Drager, el a recunoscut că a consumat bere și că a motivat că nu are de mers mult până acasă. Dânsul venea de la un magazin, care se afla pe marginea traseului. Ambii cu colegul i-au explicat că dacă nu este de acord cu testul Drager, are dreptul de a se deplasa la spital pentru recoltarea probelor. Dânsul s-a semnat pe tichetul Drager. Au fost înregistrate și încălcarea și suflarea în aparatul Drager cu imagini video. Permisul nu a fost ridicat.

La întrebarea avocatului, martorul a menționat, că el cu colegul au transmis actele la organul de urmărire penală. Nu își amintește cine dintre ei a efectuat testarea Drager, în imaginea video este. Când a făcut testarea, ei au prezentat certificatul aparatului Drager. Aparatul Drager are certificatul metrologic. Când s-a făcut testarea de odată a și fost prezentat tichetul Drager, a fost și semnat. El nu cunoaște dacă la magazinele din apropiere au careva camere video.

Martorul Paladi Constantin, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în şedinţă de judecată a declarat, că pe inculpat îl cunoaște, nu sunt rude. La data de 29.11.2023, se afla în serviciu în jurul orelor 19:00, fiind implicat în serviciu, pe teritoriul r. Anenii Noi, împreună cu colegul său, Lungu Marin, cu automobilul de serviciu „*****”, *****. Efectuând activităţi de patrulare pe traseul R2 în localitatea Ţînțăreni Anenii Noi, a fost observat un mijloc de transport, ce se deplasa cu farurile stinse. Între timp întorcându-se pentru a-l verifica, ultimul a efectuat o întoarcere peste linia dublă continuă. Stopând mijlocul de transport de model „*****”, la volan se afla d. Anatolii. În urma discuţiei cu acesta, se simţea miros de alcool. Întrebând dacă a consumat, ultimul a recunoscut vina după care a fost efectuat testul Drager.

La întrebarea procurorului, martorul a indicat, că dacă nu se greșește, el a efectuat testarea Drager. Tichetul Drager a fost prezentat persoanei pe care a și semnat. Anatolii a recunoscut că a consumat alcool, nu a contestat. Colegul a efectuat înregistrări video în momentul documentării persoanei.

La întrebarea avocatului, martorul a menționat, că el deţine certificatul pentru folosirea aparatului Drager, aparatul are certificat metrologic. Cazul a fost documentat video, și s-a transmis la organul de urmărire penală. Nu își amintește, dacă persoana a fost informată că se filmează video. A fost în apropiere de direcţia spre s.Geamăna.

<u>Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia a fost probată prin declarațiile martorilor menționate mai sus, cât și prin următoarele probe prezentate de acuzare și cercetate în ședința de judecată:</u>

- **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.12.2023,** în cadrul căruia au fost examinate înregistrarea video ridicată prin proces verbal și ordonanță de ridicare de la martorul Paladi Constantin, prin care, la examinarea fișierului video cu denumirea „IMG 1379", se stabilește că, acesta este efectuat afară, pe timp de noapte, la lumina farurilor. De la începutul înregistrării în imaginea video apare cet. Cebotari Anatolii, care este recunoscut de către martorul Paladi Constantin care participă la examinarea înregistrării video. La minutul 00:01 secunde angajatul INSP Lungu Marin îi oferă cet. Cebotari Anatolii un mușțiuc de la testul „Drager" pentru a se asigura că este sigilat și nou. La minutul 00:18 secunde, cet. Cebotari Anatolii preia mușțucul și-l verifică dacă este sigilat. La minutul 00:29 secunde, cet. Cebotari Anatolii, desigilează mușțucul de la aparatul tip „Drager", și-l instalează în aparat, pentru a efectua o suflare. La minutul 00:37 secunde, cet. Cebotari Anatolii îi este explicat de către angajatul INSP, Lungu Marin cum trebuie să fie efectuată suflarea în aparatul de tip „Drager". La minutul 00:40 secunde, cet. Cebotari Anatolii efectuează o suflare nereușită în aparatul de tip „Drager". La minutul 01:07 secunde, cet. Cebotari Anatolii efectuează o suflare repetată în aparatul de tip „Drager". La minutul 01:33 secunde pe ecranul aparatului de tip „Drager" este afișat rezultatul testării acesta fiind de 0,36 mg/1 alcool în aerul expirat. La minutul 01:35, rezultatul îi este prezentat cet. Cebotari Anatolii, tot odată fiindu-i comunicat de către angajatul INSP Lungu Marin „acesta este dosar penal". (f.d. 22)

- **Proces verbal de ridicare din 06 decembrie 2023**, prin care a fost ridicat telefonul mobil Iphone 13 ProMax în care a fost stocat fișierul media cu denumirea IMG 1379, înregistrare efectuată la 29.11.2023. (f.d. 21)

- **Ordonanta de recunoastere în calitate de mijloc material de probă din 07 decembrie 2023 a înregistrărilor video** cu denumirile: „IMG_1379" acestea fiind înscrise pe un suport digital de tip „DVD-R".(f.d. 24)

- **Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă a rezultatului testului alcoolscopic** din 06 decembrie 2023, efectuat pe numele lui Cebotari Anatolii, la data de 29.11.2023 cu rezultatul de 0,36 mg/1 alcool în aerul expirat. (f.d. 15)

De către acuzatorul de stat Mihai Nicolai, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Cebotari Anatolii vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264[1] alin. (1) Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul inculpatului Cebotari Anatolii, avocata Potereanu Dina, în dezbateri judiciare a menționat, că inculpatul vina nu a recunoscut. S-a vizualizat secvență video, dar polițiștii înregistrează ce le convine lor. Automobilul poliției este dotat cu camere video și putea să fie atașată înregistrarea video prin care se confirmă că a făcut întorsătură pe linia dublă. Consideră că inculpatului nu i s-au adus la cunoștință drepturile și obligațiile sale. Solicită de a fi verificate toate probele și a fi emisă sentință de achitare.

Inculpatul Cebotari Anatolii, în ultimul cuvânt a indicat, că nu are nimic de spus.

Analizând probele administrate de către organul de urmărire penală şi cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa de judecată, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor

în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajunge la concluzia că inculpatul Cebotari Anatolii a săvîrşit infracţiunea incriminată.

Potrivit Recomandării nr.(94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența şi rolul judecătorului, judecătorii au obligația şi trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii şi instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient şi rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*", iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală, în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În concordanţă cu dispoziţia art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, conform ordonanţei din 04.12.2023.

În contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța constată că lui Cebotari Anatolii i-a fost adusă la cunoștință atât *natura şi cauza acuzației* în materie penală, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, inclusiv într-o limbă accesibilă acestuia, prin ordonanța de punere sub învinuire din 14 decembrie 2023 şi rechizitoriul întocmit.

În motivarea sentinței, instanța de judecată şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar și în analiza faptului, dacă acuzările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „*în afara dubiilor rezonabile*”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978*).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, la paragraful 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reiterează că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (*pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017*).

Astfel, potrivit art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, *inculpatului*.

La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi "legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces".

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că „*principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern*", iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (*soft law*).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenţie, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a menționat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței* și *Van de Hurk împotriva Olandei*).

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, ale martorilor, mijloacelor materiale de probă, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu conform art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, lui Cebotari Anatolii, au fost săvârșite de acesta şi întrunesc semnele obligatorii ale componenţei de infracţiune nominalizate, potrivit argumentelor expuse *infra.*

Astfel, Cebotari Anatolii, la data de 29.11.2023, aproximativ la orele 19:20, deținând permis de conducere, conducea mijlocul de transport de model „*****" cu numărul de înmatriculare *****, fiind în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa pe drumul public din s. Ţînțăreni, r-1 Anenii Noi. Fiind suspectat că se află în stare de ebrietate alcoolică, a fost stopat de către colaboratorii de poliţie al IP Anenii Noi, pentru a fi testat conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, în vederea determinării şi evaluării stării de ebrietate a persoanei. Potrivit rezultatului testării alcoolscopice, de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii efectuate cu aparatul de tip „Drager Alcotest 6310", s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,36 mg/L, ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fiind informat despre acest fapt la fața locului.

Articolul 264[1] alin. (1) din Codul penal, la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate în speță și în prezent stabilește răspunderea penală pentru „*conducerea mijlocului de transport de*

către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similar", iar potrivit rechizitoriului, fapta a fost comisă la 29.11.2023.

Totodată, conform art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs Grecia* din 25 mai 1993, CtEDO a statuat că „*(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*".

Respectiv, cu privire la învinuirea adusă inculpatului, instanța apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt suficiente, bazate pe faptul că a fost condus mijlocul de transport de către Cebotari Anatolii, care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, instanța examinând infracțiunea incriminată lui Cebotari Anatolii, prin prisma elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal, conchide în privința prezenței elementelor infracțiunii, or acuzarea a probat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume modul și în ce circumstanțe a săvârșit conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Vinovăția inculpatului se confirmă prin cele relatate de martorii audiați în cadrul ședințelor de judecată: Lungu Marin și Paladi Constantin, declarațiile acestora, fiind coroborate în ansamblu și cu declarațiile inculpatului, cît și cu mijloacele materiale de probă, anexate la materialele cauzei, și creează incontestabil convingerea că Cebotari Anatolii a comis infracțiunea prevăzută de art. 264[1] alin. (1) din Codul penal.

În contextul aprecierii declaraţIilor inculpatului şi a mijloacelor de probă, coroborate între ele, instanța relevă că acestea susțin în parte cele expuse prin rechizitoriu cu referire la săvârșirea infracțiunii, iar explicațiile inculpatului sunt vădit însoțite de un grad înalt de subiectivism în scopul apărării sale şi/sau reducerii gradului de sancționare a sa, or anume inculpatul cunoscând cel mai bine circumstanțele cazului, fiind apt de a furniza cea mai corectă informație şi acceptând acest lucru, a relatat evenimentele în mod alterat, cu diferențe semnificative în raport cu alte probe, acesta fiind astfel tentat să denatureze informația cunoscută în interesul său.

În context, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Tot prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 74, Curtea reține că o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate *toate* dubiile privind nevinovăția persoanei, iar în acest context, instanța reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului a fost răsturnată în cazul dat, prin probele administrate şi apreciate în ședința de judecată.

Analizând speța dată, este necesar a menţiona faptul că, potrivit doctrinei, obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art. 264[1] alin.(1) Cod penal îl formează relațiile sociale cu

privire la siguranţa traficului rutier, sub aspectul prohibiţiei (interdicţiei) impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

În acest context, art. 18 Legea privind siguranţa traficului rutier, nr. 131-XVI din 07.06.2007 stabileşte că, „pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic".

În virtutea specificului său, infracțiunea nominalizată nu are obiect material şi nici victimă.

Latura obiectivă a acestei infracţiuni, reieşind din condiţiile speţei analizate, se exprimă în: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; 2) mijlocul de săvârşire a infracţiunii, şi anume – mijlocul de transport în sensul art. 132 Cod penal.

Potrivit art. 132 Cod penal, „prin mijloace de transport se înţeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de maşini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice".

„Conducerea mijlocului de transport" reprezintă acea operaţie tehnică, prin care o persoană pune în mișcare mijlocul de transport şi îl dirijează potrivit cu scopurile urmărite de ea.

Potrivit art. 4 lit. b) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat – în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat.

Corespunzător pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului R.M. nr. 357 din 13 mai 2009, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Conform dispoziţiei art. 134^{12} alin. (3) din Codul penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înţelege starea persoanei care are concentraţia de alcool în sînge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.

După conţinutul rezultatului final al alcotestului de model „Drager Alcotest" din 29.11.2023 (f.d. 13), se atestă că la 29.11.2023, ora 19:37, în urma testării alcooscopice a inculpatului Cebotari Anatolii, a fost obţinut rezultatul de 0,36 mg/l. de alcool în aerul expirat, ceea ce corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin urmare, infracțiunea dată este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către persoana care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Din punct de vedere al laturii subiective, infracţiunea indicată se caracterizează prin intenţie directă.

În ce priveşte subiectul infracțiunii analizate, acesta este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul are calitatea specială de persoană care deţine permis de conducere şi nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Din probele prezentate de către partea acuzării reiese că, la data de 29.11.2023, inculpatul Cebotari Anatolii deţinea permis de conducere şi conducea mijlocul de transport, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat.

Faptul că Cebotari Anatolii a condus automobilul de model ***** cu nr./î *****, fiind ulterior constatat că era și-n stare de ebrietate alcoolică, pe drumul public din s. Ţînțăreni, r-l

Anenii Noi, este probat și prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 29.11.2023, ora 19:26, în privința acestuia pentru comiterea contravenției prevăzute de art.art. 240 al. (1), 230 alin. (4/1) Cod contravențional, proces-verbal care a fost contrasemnat de către însuși Cebotari Anatolii fiind astfel, de acord cu acesta și pe care ulterior nu l-a contestat.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca Cebotari Anatolii să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) din Codul penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert săvârșirea faptelor de către Cebotari Anatolii, invocate în rechizitoriu.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile art. 264[1] din Codul penal şi a art. 24 alin. (1) din Constituție, instanța de judecată conchide că în acţiunile inculpatului Cebotari Anatolii sunt întrunite toate semnele şi elementele constitutive obligatorii ale infracțiunii imputate, cu încadrarea juridică conform componenței de infracțiune prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal – „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”, şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Cebotari Anatolii la răspundere penală.

Concomitent, instanța de judecată va reține și raționamentele CtEDO în cauză, unde pentru a stabili dacă procesul a fost echitabil, Curtea a luat în considerare procedura în ansamblul său și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public ca *autorii infracțiunii să fie trimiși corespunzător în judecată*.

Cu privire la pedeapsă

De către acuzatorul de stat, Mihai Nicolai, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Cebotari Anatolii vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264[1] alin. (1) Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apărătorul Potereanu Dina, în dezbaterile judiciare a solicitat ca să fie emisă o sentință de achitare.

Potrivit art. 24 alin.(2) CPP, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, comise cu intenție.

Potrivit avizelor medicale (f.d. 36), Cebotari Anatolii la evidența medicului narcolog și evidență psihiatrică nu se află.

Potrivit caracteristicii (f.d. 37), la locul de trai și în societate se caracterizează pozitiv, este o fire sociabilă, nu este agresiv.

Circumstanţele atenuante a responsabilităţii inculpatului Cebotari Anatolii în conformitate cu prevederile art. 76 CP – nu au fost stabilite.

Circumstanţele agravante a responsabilităţii inculpatului Cebotari Anatolii în conformitate cu prevederile art. 77 CP – nu au fost stabilite.

Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal la fel nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 264^1 alin. (1) din Cod penal stabilește la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Ţinând cont de persoana inculpatului Cebotari Anatolii şi atitudinea acestuia faţă de cele săvârşite, instanţa de judecată ajunge la concluzia că corectarea şi reeducarea acestuia e posibilă prin aplicarea în privinţa lui a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de 220 de ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, va asigura atingerea scopurilor pedepsei de prevenţie generală şi prevenţie specială.

Pedeapsa aplicată corespunde, atît principiului proporționalității, cît și scopului urmărit de a restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, aplicată prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Anenii Noi, Mihai Nicolai, din 14.12.2023, în privința lui Cebotari Anatolii a încetat de drept.

Acțiune civilă nu a fost înaintată. Cheltuieli judiciare nu au fost suportate. Corpuri delicte lipsesc.

În conformitate cu prevederile articolelor 162, 176, 185, 191, 227-229, 329, 340, 384-390, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat **Cebotari Anatolii** *****, născut la *****, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal şi i se stabilește o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 220 (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, din momentul rămînerii definitive a sentinței.

Se explică lui **Cebotari Anatolii** *****, despre obligația de a se prezenta la Biroul de Probațiune în a cărei rază teritorială se află domiciliul său, în vederea executării pedepsei aplicate prin prezenta sentință comunicîndu-i că în cazul în care se va eschiva cu rea-voință de la executarea muncii neremunerate în folosul comunității, aceasta se va înlocui cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Executarea pedepsei principale și complementare sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport se va asigura de către organul de poliție și organul de probațiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul **Cebotari Anatolii** *****.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, aplicată prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Anenii Noi, Mihai Nicolai, din 14.12.2023, în privința lui **Cebotari Anatolii** ***** a încetat de drept.

O copie de pe sentință se expediază IP”Agenția Servicii Publice”, Biroului de Probațiune și Inspectoratului de Poliție competent, în vedera executării sentinței.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15(cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Anenii Noi.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Nicolae Ghedrovici
Copia corespunde originalului, judecător Nicolae Ghedrovici